

Ændringsforslag nr. 10
forkastedes, idet 57 stemte for, 61 imod.

Ændringsforslag nr. 11, § 2, således ændret,
og §§ 3-7
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 171:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (EF-asyllkonventionen).

Af justitsministeren (Engell).
(Fremsat 24/4 91).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Dorte Bennedsen (S):

Dette lovforslag har haft en helt unødigt lang og trang vej. Ved behandlingen af beslutningsforslag nr. B 58 tidligere på foråret gav Socialdemokratiet udtryk for, at beslutningsforslaget var et unødvendigt omsvøbsdepartement, som kun havde sin baggrund i, at ministeren, samtidig med at han foreslog ændringer af udlændingeloven af hensyn til konventionen, ville medtage en lang række andre ændringer, som man af helt andre årsager kunne ønske sig.

Men denne manøvre lykkedes ikke for ministeren, fordi et flertal i Folketinget tilsluttede sig det socialdemokratiske krav om, at vi forinden stillingtagen ville se en lovtekst, som indeholdt de nødvendige – og kun de nødvendige – ændringer, og ministeren, der øjensynlig også er i stand til at tælle både flertal og mindretal, bøjede sig, og nu har vi fået det foreliggende forslag.

Jeg vil gerne i dag gentage, hvad jeg sagde ved den tidligere behandling, nemlig, at Socialdemokratiet kan se en række fornuftige grunde til, at vi får en EF-asyllkonvention, som giver klare retningslinjer for de formelle asylregler og bl.a. derved forebygger dobbeltbehandling af asylsager.

Så vidt jeg umiddelbart kan se, opfylder dette lovforslag vort krav om, at det kun må indeholde de nødvendige ændringer, de ændringer som kræves, for at vi kan tilslutte os konventionen. Men vi har dog i hvert fald to problemer i forbindelse med forslaget.

Ved behandlingen af nr. B 58 udtalte jeg bekymring over, at asylansøgere kunne risikere at skulle vente i op til 10 måneder, inden den reelle sagsbehandling begynder. Jeg vil gerne kvittere for, at ministeren har strammet de danske regler op.

Men tilbage står, at en asylansøger, som muligvis skal overføres til et andet land, skal vente i 7 og i visse tilfælde i 10 måneder uden at have adgang til uvildig rådgivning. Vi taler her om mennesker, som er på flugt, og som ofte fra deres hjemlande har meget dårlige erfaringer med offentlige myndigheder og politi. På den baggrund finder vi det helt umenneskeligt, at disse mennesker i mange måneder skal være afskåret fra at få en rådgivning, de kan opleve som uvildig og frigjort af myndighederne. Derfor ønsker vi § 48 e ændret, således at der kommer til at stå:

»Uanset om ansøgningen skal behandles her i landet, gøres udlændingen bekendt med adgangen til at sætte sig i forbindelse med Dansk Flygtningehjælp.«

Det er en lille ændring, men af meget stor betydning, fordi den giver en langt mere menneskeværdig behandling af disse udlændinge.

Det andet problem, vi har, vedrører forholdet mellem den nuværende § 9, stk. 2, nr. 2, og den foreslåede § 48 c. Når man har medtaget § 48 c ved siden af § 9, betyder det så, at § 48 c har et bredere anvendelsesområde, at den f.eks. kan omfatte mennesker, hvis eneste familie bor her i landet, men som i øvrigt ikke er omfattet af § 9, stk. 2, nr. 2? Hvis det ikke er tilfældet, så forekommer det, at paragraffen blot er overflødig staffage, som er taget med for pænhedens skyld.

Jeg vil også godt spørge ministeren, hvad der ligger i EF's bemærkninger om, at man vil lade muligheden for et udvidet samarbejde med andre stater stå åben, men at spørgsmålet om tredjelandes tilknytning til konventionen rejser en række politiske og juridiske problemer. Hvilke af EF-landene støtter den i øvrigt fornuftige tanke om at udvide konventionen, og hvad er det for problemer, de lande, der er